

1^η Επιστολή

Εισαγωγική

Αποστολέας: e-mail Kardia@Thorakiki.kilotita

Παραλήπτης: e-mail Egefalos@Kraniaki.kilotita

Αγαπητέ εγκέφαλε,

Η μοίρα μας κοινή από την αρχή της δημιουργίας μας. Η συνεργασία μας άψογη. Η επικοινωνία μας για καθαρά λειτουργικούς λόγους άμεση. Ωστόσο, δεν έτυχε ποτέ να σου εκφράσω κάποια παράπονά μου για λάθη ή παραλείψεις σου που μου στοιχίζουν ακριβά ή να σου ζητήσω να ικανοποιήσεις κάποιες επιθυμίες μου. Είμαι βέβαιη ότι αν λάμβανες σοβαρά υπόψη τα παράπονά μου ή ικανοποιούσες σε επαρκή βαθμό τις επιθυμίες μου (που ουσιαστικά είναι ανάγκες μου) θα καλυτέρευες τη συνύπαρξή μας, τη λειτουργικότητά μας και την ευζωία μας, γιατί ό,τι είναι καλό για μένα είναι και για σένα (και αντίστροφα).

Και επειδή ο θεμέλιος λίθος κάθε κοινωνιακής και συντροφικής σχέσης είναι η αγάπη, θα αρχίσω απ' αυτή. Αγάπη πρώτα απ' όλα σημαίνει κατανόηση για τις ανάγκες, τις επιθυμίες, τις ιδιαιτερότητες του άλλου και σεβασμό της προσωπικότητάς του. Εσύ νομίζω ότι, γενικά, δείχνεις και

κατανόηση και αγάπη σε μένα. Δεν είμαι όμως βέβαιη, αν πάντα γνωρίζεις αυτό που είναι το καλύτερο για μένα, ενώ όσες φορές το γνωρίζεις, επειδή αμελείς, αδιαφορείς ή υποκύπτεις σε εγωισμούς και πειρασμούς, συχνά το παραβλέπεις· θέληση δεν διαθέτεις πάντα. Κάνοντας, όμως, έστω και άθελά σου κακό σε μένα, κάνεις κακό και στον εαυτό σου. Όχι μόνο γιατί τα ίδια πράγματα κάνουν καλό ή κακό και στους δυο μας, όπως θα σου εξηγήσω (ή μάλλον θα σου θυμίσω, για να μη θίξω και τον ... εγωισμό σου) σε επόμενες επιστολές μου, αλλά και γιατί η λειτουργική μας σχέση είναι αλληλένδετη. Μην ξεχνά ότι όσο κι αν με ελέγχεις ή μάλλον με επηρεάζεις στη λειτουργία μου (γιατί σε μεγάλο βαθμό η λειτουργία μου είναι αυτόνομη και ανεξάρτητη), εγώ σου δίνω ζωή, αιμοδοτώντάς σε αδιάκοπα. Αν και για λίγα μόνο λεπτά σταματήσει η λειτουργία μου και η αιμοδοσία σου, η ζωή σου σταματά, έστω κι αν η δική μου λειτουργία και η αιμοδοσία σου ξαναρχίσουν, γιατί πολύ καλά το ξέρεις, βέβαια, ότι εσύ είσαι πιο τρωτός και ευάλωτος από μένα.

Όσον αφορά, λοιπόν, αυτή καθεαυτή τη λειτουργική σου συμπεριφορά, όπως εξαρχής ανέφερα, δεν μπορώ να έχω παράπονο, γιατί μετά από μια τόσο μακρόχρονη συνύπαρξη και συνεργασία, αυτή είναι άφογη. Συχνά, όμως, έχω παράπονο για κάποιες επιλογές σου που αφορούν διατροφικές σου προτιμήσεις ή ορισμένες συνήθειές σου, οι οποίες δεν είναι μόνο σε μένα ενοχλητικές και επιζήμιες, αλλά είναι, άμεσα ή έμμεσα, ενοχλητικές και επιζήμιες και σε σέ-

να, όπως και σε άλλα όργανα. Ε, λοιπόν, σ' αυτές θα ήθελα να αναφερθώ στις επόμενες επιστολές μου. Να σου περιγράψω τις επιζήμιες επιλογές σου και να σου γνωρίσω ή να σου υπενθυμίσω με ποιες επιλογές θα έπρεπε να αντικατασταθούν αυτές για το αμοιβαίο καλό.

Πολλές φορές λες με παράπονο “σου πάει η καρδιά να μου κάνεις ...”. Ανεξάρτητα αν απευθύνεσαι σε μένα, και εγώ κάνω την ίδια ερώτηση σε σένα “σου πάει εγκέφαλε να μου κάνεις...” Ποτέ δεν με ρώτησες τι μου “πάει” και τι δεν μου “πάει” από αυτά που μου επιβάλλεις να κάνω ή να υποστώ. Εσύ, κατά κανόνα, έχεις όχι μόνο εγωιστικές, αλλά και ηδονιστικές τάσεις· εκτιμάς και προτιμάς απολαύσεις που συχνά δεν είναι μόνο πρόσκαιρες, είναι και επιζήμιες: κάπνισμα, ποτό, ελκυστικά γεύματα (ανεξάρτητα από την ποιότητά τους), ξενύχτια ..., αδιαφορώντας για τις συνέπειες σε μένα και στα άλλα όργανα, ενώ αυτά που επιθυμώ και προτιμώ εγώ δίνουν ζωή και σε μένα και σε σένα και στα άλλα όργανα. Αλλά με τις αβασάνιστες επιλογές σου ούτε καν εγωιστής δεν αποδεικνύεσαι στην ουσία, αφού ούτε το δικό σου καλό και συμφέρον, σε διάρκεια, σκέφτεσαι, μια και όλα αυτά κάνουν κακό και σε σένα. Αντίθετα, όταν σέβεσαι τις ανάγκες μου, γίνεσαι πραγματικός ... καρδιοκατακτητής, ενώ ταυτόχρονα κάνεις καλό και στον εαυτό σου, όχι μόνο επειδή με ... κατακτάς! Πολλές φορές αναφωνείς με τρυφερότητα “καρδιά μου, καρδούλα μου”. Δεν νομίζω, βέβαια, ότι απευθύνεσαι σε μένα. Αν, όμως, σ' αυτούς που απευθύ-

νεσαι τους αγαπάς όπως συνήθως αγαπάς στην πράξη εμένα ... Και μη μου πεις ότι όποιος αγαπά ... παιδεύει. Χώρια που με μεγάλη ευκολία με ... “χαρίζεις” εδώ και εκεί! Με σένα όλα τα απίθανα είναι ... πιθανά.

Και όταν συχνά λες “η καρδούλα μου το ξέρει” πάλι εσύ τον εαυτό σου εννοείς μέσα στον άκρατο εγωισμό σου· είμαι βέβαιη ότι δεν το συνειδητοποιείς ή δεν θέλεις να το παραδεχθείς ότι πράγματι ξέρω πολλά, τουλάχιστο όσον αφορά τον εαυτό μου, γι’ αυτό και παίρνω το θάρρος να σου απευθύνω αυτές τις επιστολές. Συχνά, πάλι, λες “το λέει η καρδιά μου”· και βέβαια το λέω, αλλά με ακούς; Και όταν λες με ικανοποίηση ότι “άγγιξε την καρδιά σου” κάτι, θα πρέπει να ξέρεις ότι πολλά από αυτά που ικανοποιούν εσένα, εμένα όταν με αγγίζουν, με πληγώνουν. Όταν ενεργείς επιπόλαια και απερίσκεπτα, σοφέ μου, μου κάνεις κακό. Φαίνεται ότι και οι σοφοί είναι μοιραίο να κάνουν επιπολαιότητες και να υποκύπτουν σε πειρασμούς και αδυναμίες. Άλλο η δύναμη του μυαλού και άλλο η δύναμη της “σάρκας”. Πρόσεχε πότε λες “ναι” και πότε “όχι”· ίσως τα “όχι” θα πρέπει να είναι περισσότερα από τα “ναι”. Συχνά, μάλιστα, επαναλαμβάνεις το ίδιο λάθος, ενώ υπάρχουν τόσα άλλα ... λάθη!

Παρόλα αυτά είμαι βέβαιη ότι θα μελετήσεις προσεκτικά τις επιστολές μου και θα λάβεις σοβαρά υπόψη τις επιθυμίες/ανάγκες μου και τις προτάσεις μου, αφού, όπως εξαρχής σου τόνισα, θεωρώ ως βασική αρχή κάθε αρμονικής σχέσης την αγάπη και ό,τι αυτή συνεπάγεται και νομίζω

ότι κατά βάθος νιώθεις αγάπη για μένα, όπως και εγώ νιώθω σεβασμό σε σένα, όχι μόνο λόγω της ηγετικής σου θέσης στον οργανισμό. Άλλωστε οι επιθυμίες και οι προτάσεις μου εξυπηρετούν και σένα, όχι μόνο έμμεσα, αλλά και άμεσα. Και άσε να λένε ότι είναι δύσκολο ή αδύνατο για την “καρδιά με τα φτερά του νου να σμίξει τα φτερά της”, γιατί μιλάνε για άλλα φτερά που και αυτά είναι δικά σου και όχι δικά μου. Εγώ σου μιλώ για βιολογικούς καημούς, όχι συναισθηματικούς. Μιλώ για βασικές βιολογικές ανάγκες. Ούτε και συμβουλές δίνω, γιατί δεν επιτρέπεται, βέβαια, εγώ η άσοφη να δίνω συμβουλές σε σένα το σοφό, παρόλο που καμιά φορά οι απλοί ή ακόμη και οι απλοϊκοί είναι πιο σοφοί από τους σοφούς. Άλλωστε η σοφία κρύβεται στην απλότητα ή εκφράζεται με απλότητα.

Σε χαιρετώ

... εγκάρδια δική σου